

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ – ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Χ. Παπαγεωργίου, Δικαστή.

Α. Λάμπρου)

Α. Παναγή) Μελών

Αρ. Αίτησης: 550/2009

Μεταξύ:

[Redacted]

Αιτητή

και

1. [Redacted]

[Redacted] Εταιρεία Λτδ και των εξαρτημένων της
Εταιρειών

2. [Redacted] Λτδ

3. [Redacted]

4. [Redacted]

5. [Redacted]

6. [Redacted]

7. [Redacted]

Καθ' ων η αίτηση

Και ως ετροποποιήθη δυνάμει Διατάγματος του Δικαστηρίου ημερ. 18/1/12

Μεταξύ:

[Redacted] Διαχειρίστριας της περιουσίας του
αποβιώσαντα [Redacted]

Αιτήτριας

και

1. [Redacted]

[Redacted] Λτδ και των εξαρτημένων της
Εταιρειών

2. [Redacted] Εταιρεία Λτδ

3. [REDACTED]
4. [REDACTED]
5. [REDACTED]
6. [REDACTED]
7. [REDACTED]

Καθ' ων η αίτηση

Και ως ετροποποιήθη δυνάμει Διατάγματος του Δικαστηρίου ημερ. 2/10/15

Μεταξύ:

[REDACTED] Διαχειρίστριας της περιουσίας του
αποβιώσαντα [REDACTED]

Αιτητή

και

1. [REDACTED]
[REDACTED] Ltd και των εξαρτημένων της Εταιρειών
2. [REDACTED] Co Ltd η οποία τελεί υπό
διαχείριση διαμέσου του διαχειριστή της [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]
5. [REDACTED]
6. [REDACTED]
7. [REDACTED]

Καθ' ων η αίτηση

Ημερομηνία: 16 Ιουλίου, 2021

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για την Αιτήτρια-Καθ' ου η αίτηση: κ. Νικολάου Φρ.

Για τους Καθ' ων η αίτηση 1-Αιτητές: κ. Κληρίδης Κ.

ΑΠΟΦΑΣΗ**σε αίτηση για αναστολή εκτέλεσης απόφασης**

Την 13/9/19 το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών εξέδωσε απόφαση υπέρ της Αιτήτριας – Καθ' ου η αίτηση στην παρούσα (στο εξής «η Αιτήτρια») και εναντίον του Καθ' ου η αίτηση 1 – Αιτητή στην παρούσα (στο εξής «ο Καθ' ου η αίτηση 1»). Ο Καθ' ου η αίτηση 1 εφεσίβαλε την εν λόγω απόφαση.

Με την παρούσα αίτηση επιζητείται η αναστολή εκτέλεσης της απόφασης που εκδόθηκε εναντίον του Καθ' ου η αίτηση 1 μέχρι την εκδίκαση της έφεσης στην απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών ημερ. 13/9/19. Συγκεκριμένα, ο Καθ' ου η αίτηση 1 ζητά τα ακόλουθα:

«(Α) Αναστολή εκτέλεσης της απόφασης μέχρις εκδικάσεως, πλήρους αποπερατώσεως και έκδοσης απόφασης της Έφεσης που καταχωρήθηκε στις 25/10/19 εναντίον της απόφασης του Πρωτόδικου Δικαστηρίου ημερ. 13/9/2019.

(Β) Οιονδήποτε άλλη θεραπεία ήθελε το Δικαστήριο κρίνει πρέπουσα.

(Γ) Έξοδα της αίτησης.»

Η αίτηση βασίζεται στους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας Δ.35 Θ.Θ. 18 και 19, Δ.40 Θ.11, Δ.48 Θ.Θ. 1 - 4, 8 και 9, Δ.57 Θ.Θ. 1 – 2, Δ.64, στο άρθρο 47 του περί Δικαστηρίων Νόμου, Ν.14/60, στο άρθρο 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6 και επί των γενικών αρχών, των κανόνων της επιείκειας, της πρακτικής και της σύμφυτης εξουσίας του Δικαστηρίου.

Τα γεγονότα στα οποία στηρίζεται η αίτηση περιέχονται στην Ένορκη Δήλωση του κ. [REDACTED] ο οποίος είναι μέλος της διαχειριστικής επιτροπής

του Καθ' ου η αίτηση 1 από τον Μάρτιο του 2013, το περιεχόμενο της οποίας είναι το ακόλουθο:

«.....

2. Το Ταμείο συστάθηκε και εγγράφηκε με βάση τις πρόνοιες της σχετικής νομοθεσίας τον Μάιο του 1983 και λειτουργεί με βάση τις πρόνοιες του εκάστοτε καταστατικού του. Ο αριθμός εγγραφής του Ταμείου είναι ΤΠ29. Καταθέτω ως Τεκμήρια (1) αντίγραφο του πιστοποιητικού εγγραφής του, (2) αντίγραφο του καταστατικού του που ίσχυε μέχρι τον Απρίλιο του 2013 (από τώρα και στο εξής το Προηγούμενο Καταστατικό), (3) αντίγραφο του καταστατικού που ίσχυε από τον Απρίλιο του 2013 (από τώρα και στο εξής το Νέο Καταστατικό), καθώς και (4) αντίγραφο της έγκρισης του Εφόρου Ταμείων Επαγγελματικών Συνταξιοδοτικών Παροχών (από τώρα και στο εξής ο Έφορος) ημερομηνίας 5/4/2013 για το Νέο Καταστατικό

Το Ταμείο έχει τεθεί σε εκκαθάριση με απόφαση του Εφόρου η οποία κοινοποιήθηκε στην Διαχειριστική Επιτροπή του Ταμείου με επιστολή του ημερομηνίας 27/09/2013. Καταθέτω ως Τεκμήριο 1 την συγκεκριμένη επιστολή. Η συγκεκριμένη επιστολή του Εφόρου αποστάλθηκε σε απάντηση επιστολής του Ταμείου ημερομηνίας 28/08/2013 με την οποία το Ταμείο πληροφορούσε τον Έφορο για την κατάσταση που περιήλθε το Ταμείο και ότι τελούσε αυτοδικαίως σε διάλυση.

3. Η διαχειριστική επιτροπή ενεργεί ως εκκαθαριστής του Ταμείου με βάση την προαναφερόμενη επιστολή του Εφόρου και με βάση το άρθρο 48 του Νόμου 208(Ι)/2012.

4. Μέλη του Ταμείου ήταν όλοι οι υπάλληλοι της [REDACTED] Εταιρείας Λτδ και των εξηρημένων της εταιρειών («η Τράπεζα») στην Κύπρο η οποία όπως είναι γνωστό έχει τεθεί σε καθεστώς εξυγίανσης και δεν διεξάγει πλέον εργασίες.

5. Όλα τα μέλη του Ταμείου στις 29/3/2013 μεταφέρθηκαν στην Τράπεζα Κύπρου. Καταθέτω ως Τεκμήριο 2 σχετική επιστολή της Τράπεζας Κύπρου προς το Ταμείο ημερομηνίας 26/08/2013. Λόγω των γνωστών συνθηκών που επικρατούσαν τότε πολλοί από τους υπαλλήλους που μεταφέρθηκαν στην Τράπεζα Κύπρου αποχώρησαν κάτω από ιδιόζουσες συνθήκες και μετά από διαβεβαιώσεις της τότε Κυβέρνησης ότι θα αποζημιωθούν για τη απώλεια που είχαν στο Ταμείο τους.

6. Η συντριπτική πλειοψηφία των επενδύσεων του Ταμείου αποτελείτο κατά τον Μάρτιο του 2013 από καταθέσεις σε μετρητά που ήταν κατατεθειμένα στην Τράπεζα και οι οποίες κατά ή περί την 28/3/2013 υπέστησαν «κούρεμα» δηλαδή πλήρη απομείωση. Τα μόνα περιουσιακά στοιχεία που απέμειναν στο Ταμείο ήταν οι επενδύσεις εκτός μετρητών που ανήκαν στον λογαριασμό του εθελοντικού ταμείου (δεύτερος λογαριασμός του Ταμείου) και στον οποίο συνέφεραν μόνον όσοι ήθελαν. Η Διαχείριση αυτού του λογαριασμού γινόταν από διαφορετική Διαχειριστική Επιτροπή, στην οποία ήμουν μέλος από το 1994 που δημιουργήθηκε αυτός ο Λογαριασμός. Το προϊόν αυτού του λογαριασμού ανήκε μόνο σε όσους συνέφεραν σ'

αυτόν. Το πραγματικό αποτέλεσμα ήταν ότι όλα τα μέλη του Ταμείου έχασαν το ωφέλημα τους 100%, εκτός όσων συμμετείχαν στο λογαριασμό του εθελοντικού ταμείου και είχαν μια μικρή αποκατάσταση της ζημιάς τους. Ο Αιτητής αν ήταν μέλος του λογαριασμού του εθελοντικού ταμείου με την αποχώρηση του πήρε όλα τα δικαιώματα του που απέρρεαν από αυτό τον λογαριασμό και γι' αυτό δεν ήγειρε οποιαδήποτε απαίτηση ποτέ. Επιφυλάσσομαι να καταθέσω στοιχεία για το αν ο Εναγών ήταν μέλος του λογαριασμού του εθελοντικού ταμείου. Όσοι ήταν μέλη του Ταμείου την ημέρα που η Τράπεζα τέθηκε σε εξυγίανση εξακολουθούν μέχρι σήμερα να παραμένουν πιστωτές του Ταμείου. Επισυνάπτω ως Τεκμήριο 3 τις ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις του Ταμείου κατά το 2013.

7. Το Ταμείο έχει σήμερα σε λογαριασμούς στη Τράπεζα Κύπρου καταθέσεις ύψους €1.800.000 περίπου οι οποίες προέρχονται κυρίως από επιστροφή φόρου κατά τα έτη 2000, 2001, 2002. Καταθέτω ως Τεκμήριο 4 σχετικές ειδοποιήσεις του Τμήματος Φορολογίας. Στο ποσόν αυτό δικαιούνται τα μέλη του Ταμείου που ανέρχονται σε 2.574 και ενδεχόμενοι άλλοι πιστωτές όπως η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς η οποία επέβαλε πρόστιμο ύψους €50.000 στο Ταμείο και το οποίο αποτελεί αντικείμενο προσφυγής στο Διοικητικό Δικαστήριο ως επίσης και άλλα πρόσωπα που είναι διάδικοι σε αγωγές με το Ταμείο.

8. Το Ταμείο έχει καταχωρήσει έφεση εναντίον της Απόφασης του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών ημερ. 25/10/2019 την οποία καταθέτω ως Τεκμήριο 5. Σε κάθε περίπτωση όμως δεν μπορεί να μεταχειριστεί τον Αιτητή διαφορετικά από οποιονδήποτε άλλο πιστωτή περιλαμβανομένων των μελών στους οποίους οφείλεται συνολικά ποσόν ισάξιο της μερίδας του καθενός κατά την ημερομηνία του κουρέματος και που συνολικά ανέρχεται στα €293.415.248,11. Καταθέτω ως Τεκμήριο 6 την αίτηση που υποβλήθηκε στο Γενικό Λογιστήριο της Δημοκρατίας στις 8/10/2013 για παροχή αποζημίωσης στα μέλη του Ταμείου. Σε συνέχεια της συγκεκριμένης αίτησης ζητήθηκε από το Γενικό Λογιστήριο και υποβλήθηκε αναλυτική κατάσταση των μελών του Ταμείου με το ποσό της απώλειας του κάθε μέλους. Καταθέτω ως Τεκμήριο 7 σχετική επιστολή ημερομηνίας 27/09/2019 που στάλθηκε από το Ταμείο προς το Υπουργείο Οικονομικών.

9. Σημειώνω επίσης ότι η αποζημίωση που δόθηκε από το Γενικό Λογιστήριο δόθηκε αποκλειστικά για τα μέλη του Ταμείου που υπέστησαν κούρεμα και μετά από διαμαρτυρίες και διαπραγματεύσεις που έγιναν από την συντεχνία των υπαλλήλων της Τράπεζας. Καταθέτω τα πιο κάτω έγγραφα προς επιβεβαίωση αυτού του γεγονότος:

α. Επιστολή του Υπουργού Οικονομικών κ. Χάρη Γεωργιάδη ημερομηνίας 14/10/2013 με την οποία αναφέρει ρητά ότι το ποσό που πληρώθηκε στο Ταμείο αντιστοιχούσε στην αποζημίωση των μελών που αποχώρησαν με Σχέδιο Πρόωρης Εθελούσιας Αφυπηρέτησης από την Τράπεζα.

β. Επιστολή του Υπουργού Οικονομικών κ. Χάρη Γεωργιάδη προς τον Πρόεδρο της ΕΤΥΚ ημερομηνίας 01/08/2013 με την οποία διευκρινίζεται ότι τα ποσά που θα καταβληθούν στο Ταμείο Προνοίας από τον Κρατικό Προϋπολογισμό αντιστοιχούν στους

εργαζόμενους που θα αποχωρήσουν. Συμπερασματικά και τα υπόλοιπα ποσά που καταβλήθηκαν μετά αντιστοιχούσαν στους εργαζόμενους που παρέμειναν στην υπηρεσία της Τράπεζας Κύπρου.

γ. Επιστολή του Υπουργού Οικονομικών κ. Χάρη Γεωργιάδη προς τον τότε Πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων ημερομηνίας 23/05/2013 σχετική με την απώλεια που υπέστησαν τα μέλη του Ταμείου από το κούρεμα και τον τρόπο που θα περιοριστεί η ζημιά τους.

10. Ακόμη μια επιβεβαίωση της θέσης μας ότι η αποζημίωση που δόθηκε από την κυβέρνηση ανήκε αποκλειστικά στα μέλη που υπέστησαν κούρεμα είναι ότι όταν η κυβέρνηση αποφάσισε να δώσει πρόσθετη αποζημίωση στα μέλη που υπέστησαν κούρεμα, κάτω από πιο καλύτερες συνθήκες, το έκανε με σχέδιο που αποζημιώνει απ' ευθείας τα μέλη με βάση τα ίδια στοιχεία που έδωσε το Ταμείο το 2013.

11. Τέλος, τονίζω ότι ο Καθ' ου η Αίτηση - Αιτητής στην πρωτόδικη διαδικασία, δεν είναι εξασφαλισμένος πιστωτής αλλά βρίσκεται στην ίδια κατηγορία με τα άλλα μέλη και τους άλλους πιστωτές και δεν μπορεί να τύχει ευνοϊκότερης μεταχείρισης κάτι που θα επέλθει αν επιτραπεί η κατάσχεση του εξ' αποφάσεως ποσού από τον λογαριασμό του Ταμείου στην Τράπεζα Κύπρου. Το εν λόγω ποσό θα διανεμηθεί κατ' αναλογία σε όλους τους πιστωτές μετά την ολοκλήρωση όλων των δικαστικών διαδικασιών που εκκρεμούν. Επιπρόσθετα, τυχόν εκτέλεση της απόφασης - σε αυτό το στάδιο θα φέρει σε ακόμη δυσμενέστερη θέση τα μέλη του Ταμείου που υπέστησαν κούρεμα τη στιγμή που ο Αιτητής απόλαυσε πλήρως το ωφέλημα του που προέκυπτε από το σχέδιο Ταμείου Προνοίας/Φιλοδωρήματος Αφυπηρέτησης που ίσχυε στην Τράπεζα την ημερομηνία που αποχώρησε.

12. Όπως με συμβουλεύουν οι δικηγόροι του Ταμείου, η υπόθεση των Αιτητών δεν είναι απλώς πολύ καλή και βάσιμη και έχει πιθανότητες επιτυχίας ή έφεση τους, αλλά το λιγότερο που δικαιούνται και αναμένουν από την εκδίκαση της Έφεσης τους, είναι διαταγή του Ανωτάτου Δικαστηρίου για επανεκδίκαση της υπόθεσης.

13. Συγκεκριμένα, αν η εκτέλεση της απόφασης δεν ανασταλεί και ακολούθως επιτύχει η έφεση του Ταμείου, αυτή θα είναι εντελώς άνευ αντικειμένου αφού θα έχει ήδη κατασχεθεί από τον λογαριασμό του Ταμείου το εξ' αποφάσεως ποσό, με συνέπεια η ανάκτηση του σε κατοπινό στάδιο να καταστεί αδύνατη ή εξαιρετικά δύσκολη δεδομένου μάλιστα ότι η Αιτήτρια είναι διαχειρίστρια περιουσίας και πιθανότατα θα διανείμει το ποσό στους κληρονόμους καθιστώντας αδύνατη την ανάκτηση του.

14.....

15. Επίσης, ειλικρινά πιστεύω ότι σε περίπτωση μη έκδοσης του εξαιτούμενου διατάγματος αναστολής θα δημιουργηθούν μη ανατρέψιμες καταστάσεις και δεν θα έχει σημασία να κριθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο αν καλώς ή κακώς εκδόθηκε η πρωτόδικη Απόφαση αφού αυτή θα έχει ενδεχόμενα εκτελεστεί και θα είναι δύσκολη αν όχι αδύνατη η ανάκτηση του καταβληθέντος ποσού.

16. Για όλους τους πιο πάνω λόγους πιστεύω ειλικρινά ότι στην παρούσα περίπτωση είναι δίκαιο όπως ανασταλεί η εκτέλεση της απόφασης προκειμένου οι Αιτητές να ασκήσουν το συνταγματικό δικαίωμα τους της έφεσης με αποτελεσματικότητα.

17. Με την αναστολή του διατάγματος η βλάβη του Καθ' ου η Αίτηση είναι μηδενική αφού σε περίπτωση αποτυχίας της έφεσης θα λάβουν τα δικηγορικά τους έξοδα με τόκο μέχρι την ημερομηνία καταβολής του εξ αποφάσεως ποσού.

18. Εξ όσων καλύτερα γνωρίζω, πιστεύω και συμβουλεύομαι είναι δίκαιο και εύλογο όπως το Δικαστήριο εξασκήσει την διακριτική του ευχέρεια και εκδώσει το αιτούμενο διάταγμα αναστολής.»

Η αίτηση αντίκρισε την ένσταση της Αιτήτριας, η οποία βασίζεται στους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας, Δ.1, Δ.48 Θ.Θ.1 - 13, Δ.35 Θ.Θ. 8, 18 και 19, Δ.39 Θ.Θ.1 - 2, Δ.40 Θ.11, Δ.57 Θ.Θ.1 - 2, Δ.64, στο άρθρο 25 και 47 του περί Δικαστηρίων Νόμου, Ν.14/60, στο άρθρο 9, 14 και 15 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, στις πρόνοιες των νόμων που αφορούν τα ταμεία προνοίας συμπεριλαμβανομένου του Ν.44/1981, Ν.146(Ι)/2006, Ν.208(Ι)/2012, Ν.10(Ι)/2020, στις πρόνοιες του περί Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών Διαδικαστικού Κανονισμού 1/1999, στο Κεφ. 6, στο Άρθρο 30 του Συντάγματος και Άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και επί των γενικών αρχών, των κανόνων της επιείκειας, της πρακτικής και της σύμφυτης εξουσίας του Δικαστηρίου.

Οι λόγοι που προβάλλονται στην εν λόγω ένσταση είναι οι ακόλουθοι:

«1.Η Αίτηση δε συνάδει με τις πρόνοιες του νόμου και ή είναι νομικά και ουσιαστικά αβάσιμη και ή είναι νομικά ατεκμηρίωτη και ή είναι νομικά εσφαλμένη και ή η νομική βάση στην οποία στηρίζεται δε δίνει στο Δικαστήριο την εξουσία να εκδώσει τα αιτούμενα διατάγματα.

2.Οι Αιτητές δεν αιτήθηκαν την αναστολή εκτέλεσης ή και ακύρωση ή και παραμερισμό της ενδιάμεσης Απόφασης ημερ 06/12/2013 που εκδόθηκε προς όφελος της Καθής στο πλαίσιο της κυρίως Αίτησης με την οποία εκδόθηκε διάταγμα με το οποίο απαγορεύετο, μεταξύ άλλων, η αποξένωση του ποσού των 478.402,47 ευρώ πλέον νόμιμο τόκο μέχρι και την τελική εκδίκαση της κυρίως Αίτησης. Η έφεση επί της ενδιάμεσης Απόφασης 06/12/2013 είχε αποσυρθεί και απορριφθεί τελεσίδικα και συνεπώς τα ευρήματα του πρωτόδικου εκεί δικαστηρίου είναι τελικά και δεσμευτικά επι του παρόντος δικαστηρίου.

3.Δεν υπάρχουν και ή δεν προβλήθηκαν οποιοδήποτε λόγοι και ή εξαιρετικές περιστάσεις που να δικαιολογούν την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης ημερ. 13/09/2019 και ή που να δικαιολογούν την μη εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου ημερ. 13/09/2019.

4.Δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος και ή η νομολογία επί του θέματος για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας

του Δικαστηρίου υπέρ της έκδοσης του αιτούμενου διατάγματος και ή δεν συντρέχουν οι εξαιρετικές περιστάσεις για την έκδοση των αιτούμενων διαταγμάτων και ή δεν είναι δίκαιο και ή εύλογο αλλά ούτε είναι και προς το συμφέρον της δικαιοσύνης να εκδοθεί το αιτούμενο διάταγμα και ή οι Αιτητές δεν προέβαλαν κανένα σοβαρό ή και ικανοποιητικό λόγο και ή δεν απέσεισαν το βάρος που τους βαρύνει να αποδείξουν ότι συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις για να ανασταλεί η εκτέλεση της απόφασης του σεβαστού Δικαστηρίου.

5. Η Αίτηση συνιστά κατάχρηση της διαδικασίας του Δικαστηρίου και ή χρησιμοποιείται ως μέσο καταπίεσης των δικαιωμάτων της Καθ'ης η Αίτηση και είναι ενδεικτική της συνεχούς στάσης και ή προσπάθειας των Αιτητών να αποφύγουν να συμμορφωθούν με τις πλέον αναγνωρισμένες από το Δικαστήριο υποχρεώσεις τους.

6. Η Έφεση των Αιτητών δεν έχει καμία πιθανότητα επιτυχίας και αποτελεί μια ακόμα προσπάθεια καθυστέρησης και ή προσβολής του συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος της Καθ'ης για καθορισμό των δικαιωμάτων της σε εύλογο χρόνο και ή αποτελεί μια απέλπιδα προσπάθεια στέρησης της Καθ'ης η Αίτηση από τους καρπούς της επιτυχίας της στην κυρίως Αίτηση με τον πιο πάνω αριθμό και τίτλο. Ούτως η άλλως η ύπαρξη έφεσης δεν επενεργεί ως ανασταλτικός παράγοντας ως προς την εκτελεστότητα της απόφασης. Να σημειωθεί ότι εκκρεμεί και αντέφεση της Καθ'ης τόσο για αύξηση του ύψους των αποζημιώσεων όσο και για την προσωπική ευθύνη των υπολοίπων διαδίκων.

7. Οι ισχυρισμοί στην Ένορκη Δήλωση που συνοδεύουν την Αίτηση είναι εσφαλμένοι και ή παραπλανητικοί και ή δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα ενώ ο ενόρκως δηλών αναφέρεται σε ισχυρισμούς και ή επιχειρήματα που έχουν ήδη εξεταστεί από το Δικαστήριο και ήδη αποφασισθεί υπέρ της Καθ'ης η Αίτηση διαχειρίστριας σε ενδιάμεση απόφαση.

8. Δεν είναι δίκαιο και ή εύλογο ούτε προς το συμφέρον της δικαιοσύνης να ασκηθεί η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου για να ανασταλεί η εκτέλεση της Απόφασης του Δικαστηρίου επι του ότι εκκρεμεί μια αβάσιμη και χωρίς πιθανότητες επιτυχίας Έφεση, η οποία θα χρειαστεί αρκετά χρόνια για να εκδικαστεί λόγω του βεβαρημένου προγράμματος του Ανώτατου Δικαστηρίου, ενώ η οφειλή της Αιτητριας έχει ήδη αναγνωριστεί από το Δικαστήριο.

9. Η αναστολή εκτέλεσης της Απόφασης θα προκαλέσει υπέρμετρη αδικία στην Καθ'ης αφού ο αρχικός αιτητής έχει ήδη αποβιώσει προτού απολαύσει τους καρπούς της επιτυχίας του και η μετέπειτα Καθ'ης διαχειρίστρια της περιουσίας του στερείται εδώ και 12 χρόνια του επιδικασθέντος προς όφελος της ποσού.

10. Δεν είναι δίκαιο και ή εύλογο ούτε και είναι προς το συμφέρον της δικαιοσύνης να ασκηθεί η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου για να ανασταλεί η εκτέλεση της Απόφασης δεδομένου ότι η διαδικασία εναντίον των Αιτητών ξεκίνησε το 2009, στο ενδιάμεσο και προτού δικαιωθεί τελικά ο Αιτητής [REDACTED] απεβίωσε, και ουσιαστικά μέχρι σήμερα παρά την προς όφελος της απόφαση, η Καθ'ης διαχειρίστρια της περιουσίας του δεν έχει εισπράξει τους καρπούς της επιτυχίας της και με την αναστολή θα καθυστερήσει

περαιτέρω 4 με 6 χρόνια. Δεν είναι δυνατόν να εξυπηρετούνται τα συμφέροντα της δικαιοσύνης με αυτό τον τρόπο.

11. Τα γεγονότα και ή Τεκμήρια που παραθέτουν οι Αιτητές είναι άσχετα και ή είναι άσχετα με την εξέταση και ή τα κριτήρια για έκδοση διατάγματος αναστολής εκτέλεσης της Απόφασης και ή δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη και ή δεν έχουν οποιαδήποτε αποδεικτική αξία και ή σε κάθε περίπτωση έχουν επι το πλείστον ήδη εξεταστεί από το Δικαστήριο σε προηγούμενες του αποφάσεις και συνεπώς δεν μπορούν να ξανά εγερθούν παρά στο πλαίσιο έφεσης και όχι αναστολής.

12. Με την υπό κρίση Αίτηση οι Αιτητές ζητούν από το Δικαστήριο να ενεργήσει εκτός της δικαιοδοσίας του και ή να αναθεωρήσει και ή ανατρέψει την απόφαση του ημερ 13/09/2019 και ή την ενδιάμεση απόφαση του ημερ. 06/12/2013 και ή να ενεργήσει ως Εφετείο του εαυτού του και ή να εξουδετερώσει και ή αναιρέσει και ή ακυρώσει τις προαναφερθείσες αποφάσεις στην βάση γεγονότων που είτε δεν έθεσαν οι Αιτητές ενώπιον του Δικαστηρίου κατα την εκδίκαση της Κυρίως Αίτησης και ή πριν την έκδοση της Απόφασης ημερ 13/09/2019 και ή βασίζονται σε γεγονότα που έχουν ήδη αποφασιστεί στο πλαίσιο της κυρίως Αίτησης και ή της ενδιάμεσης απόφασης.

13. Δεν μπορεί να εκδοθεί το αιτούμενο διάταγμα αφού οι Αιτητές δεν προσέφεραν οποιαδήποτε εγγύηση ή και δέσμευση ή και ασφάλεια εις αντάλλαγμα της έκδοσης του διατάγματος αναστολής ως ενδείκνυται από την νομολογία.

14. Η Αίτηση είναι καταχρηστική και ή κακόβουλη και στόχο έχει να αποστερήσει τους καρπούς της επιτυχίας της Καθ'ης αδικαιολόγητα και ή καταχρηστικά εις βάρος της Καθ'ης η Αίτηση.»

Η ακρόαση της παρούσας αίτησης προχώρησε με το περιεχόμενο των ενόρκων δηλώσεων χωρίς να αντεξεταστεί οποιοσδήποτε από τους ενόρκως δηλούντες.

Οι συνήγοροι των δύο πλευρών ανέπτυξαν τις αντίστοιχες θέσεις τους με τις αγορεύσεις τους.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών ρυθμίζεται από τον περί Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών Διαδικαστικό Κανονισμό του 1999, Κ.1/99 (στο εξής «Οι Κανονισμοί»). Με τον Κανονισμό 11 παρέχεται στο Δικαστήριο η διακριτική ευχέρεια «να εκδώσει οποιοδήποτε διάταγμα αναγκαίο για τους σκοπούς της υπόθεσης ή την ολοκλήρωση της». Σύμφωνα με τον Κ.12(1) των Κανονισμών «ενδιάμεση αίτηση υποβάλλεται εγγράφως, είναι σύμφωνη και περιέχει

τις λεπτομέρειες που περιγράφονται στον Τύπο 6». Προς συμπλήρωση του Θεσμικού πλαισίου που καθιερώνουν οι εν λόγω Κανονισμοί, στον Κ.17 προβλέπεται ότι: «Για οποιοδήποτε ζήτημα για το οποίο δεν υπάρχει ειδική ρύθμιση στον παρόντα Κανονισμό για την ακολουθητέα διαδικασία και λαμβανομένου πάντοτε υπόψη του συνοπτικού χαρακτήρα της διαδικασίας που προβλέπεται στον παρόντα Κανονισμό, θα εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, οι σχετικές διατάξεις του περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικού Κανονισμού». Ο Κ.17 δηλαδή, ως είναι διατυπωμένος, επιτάσσει στο Δικαστήριο όπως εφαρμόζει κατ' αναλογία τις διατάξεις των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας εκεί που δεν υπάρχει ειδική ρύθμιση στους Κανονισμούς.

Για το υπό εκδίκαση ζήτημα δεν υπάρχει ειδική ρύθμιση στους εν λόγω Κανονισμούς και συνεπώς εφαρμόζεται η Δ.35 Θ.18 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, η οποία έχει ως εξής:

«An appeal shall not operate as a stay of execution or of proceedings under the decision appealed from except so far as the Court appealed from or the Court of Appeal, or a Judge of either Court, may order; and no intermediate act or proceeding shall be invalidated, except so far as the Court appealed from may direct. Before any order staying execution is entered, the person obtaining the order shall furnish such security (if any) as may have been directed. If the security is to be given by means of a bond, the bond shall be made to the party in whose favour the decision under appeal was given.»¹

Οι αρχές που διέπουν τη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου να διατάξει αναστολή έχουν αποφασιστεί σε αρκετές αποφάσεις του Ανωτάτου

¹ Σε μετάφραση: «Μια έφεση δεν θα ενεργεί σαν αναστολή εκτελέσεως ή διαδικασίας στην απόφαση που εφεσιβάλλεται εκτός κατόπιν διατάγματος του Δικαστηρίου που εφεσιβάλλεται ή του Εφετείου ή ενός Δικαστού των ανωτέρω Δικαστηρίων και ουδεμία ενδιάμεση πράξη ή διαδικασία θα παύει να ισχύει εκτός κατόπιν οδηγιών του Δικαστηρίου που εφεσιβάλλεται. Προτού εκδοθεί διάταγμα που να αναστέλλει την εκτέλεση το πρόσωπο που θα ζητήσει το διάταγμα θα πρέπει να παράσχει τέτοια εγγύηση (αν υπάρχει) που θα διαταχθεί. Αν η ασφάλεια θα δοθεί υπό τύπο γραμματίου, το γραμμάτιο θα γίνει προς όφελος του διαδίκου υπέρ του οποίου η υπό έφεση απόφαση εδόθη.»

Δικαστηρίου. Στην υπόθεση Ναυτικός Όμιλος Πάφου v. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1991) 1 Α.Α.Δ. σελ. 1147, αναφέρθηκαν τα εξής:

«Η έφεση δεν αναστέλλει το δικαίωμα εκτέλεσης ούτε μειώνει το κύρος της πρωτόδικης απόφασης. Η αναστολή μπορεί να εγκριθεί στο πλαίσιο της διακριτικής ευχέρειας που παρέχεται στο Δικαστήριο από τη Δ.35 Θ.18. Η διασφάλιση του τελεσφόρου της πρωτόδικης απόφασης, αφενός, και της αποτελεσματικότητας του δικαιώματος για άσκηση έφεσης, αφετέρου, συνιστούν τους κατεξοχή παράγοντες που επενεργούν στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου. Η εξισορρόπηση των συγκρουόμενων δικαιωμάτων επιβάλλει τη στάθμιση κάθε γεγονότος που σχετίζεται τόσο με τις επιπτώσεις της αναστολής, όσο και τη ζωτικότητα του δικαιώματος για την άσκηση έφεσης. Οι προοπτικές επιτυχίας της έφεσης είναι μεν παράγοντας σχετικός, αλλά οριακής σημασίας στις πλείστες περιπτώσεις. Το πλαίσιο για τη διάγνωση των δικαιωμάτων του εφεσείουτα σε συνάρτηση με την αποτίμηση των λόγων της έφεσης είναι η ακρόαση της έφεσης. Μόνο όπου μπορεί να γίνει πρόγνωση με βεβαιότητα ως προς την επιτυχία ή αποτυχία της έφεσης, χωρίς περαιτέρω συζήτηση του θέματος, ο παράγοντας αυτός αποκτά σπουδαιότητα στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου.»

Στην υπόθεση Βογαζιανού v. Γενικού Εισαγγελέα (1997) 1 Α.Α.Δ. σελίδα 591 στις σελίδες 594 και 595 αποφασίστηκαν τα εξής:

«Δεν είναι πρόθεσή μας να σχολιάσουμε τους λόγους έφεσης για να συναγάγουμε συμπεράσματα που άπτονται του επίδικου θέματος. Δεν χρειάζεται. Όπως επαναβεβαιώθηκε πρόσφατα στην απόφαση Ναυτικός Όμιλος Πάφου v. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1991) 1 Α.Α.Δ. 1147, η πιθανότητα επιτυχίας της έφεσης δεν είναι ο δεσπόζων και αποφασιστικός παράγων στην επίλυση ενός τέτοιου ζητήματος. Το ορθό κριτήριο για την παροχή δικαστικής αναστολής έγκειται στην εξισορρόπηση δύο παραγόντων. Πρώτον, της φυσιολογικής προσδοκίας του ενάγοντα να δρέψει άμεσα τους καρπούς της νίκης του στο δικαστικό αγώνα που διεξήγαγε. Και, δεύτερον, την ανάγκη η ενδεχόμενη επιτυχία της έφεσης να μη χάσει τη σημασία της μένοντας χωρίς κανένα αντίκρουσμα: βλέπε I. Aristidou v. N. Aristidou (1985) C.L.R. 649, Christofi and Others v. Iacovidou (1985) 1 C.L.R. 713, Charalambous v. Nicolaidis & Neophytou (1985) 1 C.L.R. 737, Νεοφύτου v. Δημητρίου (1989) 1 Α.Α.Δ. 592 και Π.Ε. 9033 ABP Holdings Ltd και Άλλος v. Κιταλίδη και άλλων, ημερ. 20/4/94.»

Στην υπόθεση Penderhil Holdings Limited κ.α. v. Κλουκινά κ.α. (2011) 1 Α.Α.Δ. 1921 λέχθηκαν τ' ακόλουθα:

«Με βάση τη νομολογία που ερμήνευσε την πιο πάνω διάταξη (βλ. μεταξύ άλλων *Katarina Shipping Inc. v. The Cargo on Board the Ship "Poly"* (1978) 1 C.L.R. 355, *Essex Overseas Trade Services Ltd v. Legend Shipping Co. Ltd.* a.o. (1981) 1 C.L.R. 263, *"Phoenix" Greek General Insurance Co. S.A. v. Al Khalaf Exhibition* (1981) 1 C.L.R. 673, *Mavrochanna a.o. v. Michael* (1984) 1 C.L.R. 760, *Aristidou v. Aristidou* (1985) 1 C.L.R. 649, *E.Y.R.I.K. a.o v. Kotsonis* (1986) 1 C.L.R. 617, *Ιωσηφάκης v. Αριστοδήμου* (1990) 1. Α.Α.Δ. 284, *Ναυτικός Όμιλος Πάφου v. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1991) 1 Α.Α.Δ. 1147, *A.B.P. Holdings Ltd. κ.α. v. Κιταλίδη κ.α.* (Αρ. 1) (1994) 1. Α.Α.Δ. 287, *Θωμά v. Γενικού Εισαγγελέα* (1997) 1 Α.Α.Δ. 797 και *Σάββα v. Υπουργού Δικαιοσύνης* (αρ. 1) (2002) 1 Α.Α.Δ. 195) το όλο θέμα είναι στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου η οποία ασκείται δικαστικά και με βάση τους εξής παράγοντες που θα πρέπει να εξισορροπηθούν με γνώμονα τα συμφέροντα της δικαιοσύνης:

(α) Ο διάδικος ο οποίος επιτυγχάνει στην υπόθεση του δεν πρέπει να στερείται, χωρίς ουσιαστικό λόγο, του καρπού της επιτυχίας του.

(β) Το ένδικο μέσο της έφεσης, το οποίο ασκείται δικαιωματικά, δεν πρέπει να αποστερείται της αποτελεσματικότητάς του.

Μεταξύ των κριτηρίων που λαμβάνει υπόψη το δικαστήριο είναι οι προοπτικές επιτυχίας της έφεσης αλλά αυτές είναι μόνο οριακής σημασίας (βλ. *Ναυτικός Όμιλος Πάφου v. Αρχής Λιμένων Κύπρου* πιο πάνω). Στην υπόθεση *Ιωσηφάκης v. Αριστοδήμου*, πιο πάνω, σελ. 288, ο Δικαστής (όπως ήταν τότε) Πικής διατύπωσε τους πιο κάτω παράγοντες ως εξής:

«Δύο είναι οι παράγοντες που κατά κύριο λόγο διέπουν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου για την αναστολή πρωτόδικης απόφασης μέχρι την εκδίκαση της έφεσης. Πρώτο, η διασφάλιση της οριστικότητας (finality) των αποφάσεων του πρωτόδικου δικαστηρίου και την παράλληλη κατοχύρωση των δικαιωμάτων του διάδικου υπέρ του οποίου εκδόθηκε η απόφαση και δεύτερο, η εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας του δικαιώματος για την άσκηση έφεσης. Οι δυο αυτοί παράγοντες εξισορροπούνται με γνώμονα τα συμφέροντα της δικαιοσύνης.»

Όπως λέχθηκε στην υπόθεση *The Governor and the Company of the Bank of Scotland v. Του πλοίου S.S. Sapphire Seas* (2001) 1 Α.Α.Δ. 955 η «αναζήτηση της χρυσής τομής μεταξύ της συγκομιδής των καρπών της δικαστικής νίκης και της ανάγκης να μη καταστεί μάταιη η κατ' έφεση δικαίωση γίνεται βήμα προς βήμα με οδηγό την παρατήρηση των φαινομένων της δικαστικής ζωής.» Στην υπόθεση *M.C. Michael Developments Ltd v. Λούλη κ.α.*, Πολ. Εφ. 10/19, ημερ.

29/1/20 επαναλήφθησαν οι πιο πάνω αρχές και αναφέρθηκαν τα ακόλουθα σχετικά:

«Η παρούσα αίτηση βασίζεται στον Κ. 18 της Δ. 35 των Κανονισμών Πολιτικής Δικονομίας. Με αυτόν, τονίζεται, πρωτίστως, ότι η έφεση δεν επενεργεί προς αναστολή εκτέλεσης της απόφασης που αποτελεί το αντικείμενό της. Στη συνέχεια δε, προβλέπεται ότι το δικαστήριο δύναται να διατάξει την αναστολή εκτέλεσής της, δίνοντας, συγχρόνως, οδηγίες, προς διασφάλιση του λαβείν του επιτυχόντος, πρωτοδίκως, διαδίκου, σε περίπτωση αποτυχίας της έφεσης. Η πιο πάνω εξουσία, εμφανώς, είναι διακριτικής φύσεως. Κατά την άσκηση της, επιδιώκεται η στάθμιση του δικαιώματος του καθ' ου η αίτηση, εφεσίβλητου, για άμεση απόλαυση του αποτελέσματος της υπέρ του απόφασης και του αντίστοιχου δικαιώματος του αιτητή, εφεσεϊόντος, για καταχώριση έφεσης, προς ανατροπή της. Η νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου έχει αναγνωρίσει δύο βασικούς παράγοντες, οι οποίοι, εφόσον συντρέχουν, είτε και οι δύο είτε οποιοσδήποτε από αυτούς, δυνατό να δικαιολογούν την άσκηση της εν λόγω εξουσίας υπέρ του αιτητή.»

Με βάση τα πιο πάνω, προκύπτει ότι ένα από τα κύρια επιχειρήματα του Καθ' ου η αίτηση 1 επί του οποίου βασίζει τις αιτούμενες θεραπείες, ως αναφέρεται στην Ένορκη Δήλωση του κ. [REDACTED], είναι η πεποίθησή του για επιτυχή κατάληξη στην καταχωρηθείσα έφεση. Ο Καθ' ου η αίτηση 1, όπως αναφέρουμε ανωτέρω, θεωρεί ότι δεν έχει απλά πολύ καλή και βάσιμη έφεση με πιθανότητες επιτυχίας, αλλά ότι το λιγότερο που αναμένει είναι η διαταγή του Ανωτάτου Δικαστηρίου για επανεκδίκαση της υπόθεσης.

Όμως, όπως αναφέρουμε ανωτέρω, σε σχέση με τις προοπτικές επιτυχίας έφεσης, έχει πλειστάκις υποδειχθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο ότι ο παράγοντας αυτός είναι μεν σχετικός αλλά οριακής σημασίας. Το πλαίσιο για τη διάγνωση των λόγων έφεσης είναι η ακρόαση της έφεσης. Η πιθανότητα επιτυχίας της έφεσης δεν είναι ο δεσπόζον και αποφασιστικός παράγοντας για την επιτυχία αίτησης για αναστολή εκτέλεσης απόφασης (βλ. υπόθεση Ναυτικός Όμιλος Πάφου (ανωτέρω)) και για να δικαιολογείται αναστολή

εκτέλεσης απόφασης εκκρεμούσης της έφεσης θα πρέπει να υφίστανται ειδικές περιστάσεις (βλ. υπόθεση Aristidou v. Aristidou (1985) 1 C.L.R. 649²).

Στην προκειμένη περίπτωση, η θέση του Καθ' ου η αίτηση 1 σε σχέση με τις πολύ καλές πιθανότητες επιτυχίας της έφεσης που καταχώρησαν δεν καθιστά δυνατή με βεβαιότητα την πρόγνωση της έκβασης της εν λόγω έφεσης και συνεπώς, στην παρούσα περίπτωση δεν μπορεί αυτός να είναι ο καθοριστικός παράγοντας που το Δικαστήριο θα μπορούσε να λάβει υπόψη για έκδοση διατάγματος αναστολής εκτέλεσης της απόφασης.

Πέραν από αυτό τον ισχυρισμό του, ο Καθ' ου η αίτηση 1 θεωρεί ότι εάν η εκτέλεση δεν ανασταλεί και ακολούθως επιτύχει η έφεση, αυτή θα είναι άνευ αντικειμένου, αφού θα έχει κατασχεθεί το εξ αποφάσεως ποσό, με συνέπεια η ανάκτηση του σε κατοπινό στάδιο να καταστεί αδύνατη ή εξαιρετικά δύσκολη δεδομένου ότι η Αιτήτρια είναι διαχειρίστρια περιουσίας και πιθανότατα θα διανέμει το ποσό στους κληρονόμους και ότι δεν θα υπάρχει ουσιαστικό αντίκρισμα στην έφεση. Η Αιτήτρια σε σχέση με αυτό ισχυρίζεται ότι η διαχείριση δεν πρόκειται να κλείσει εφόσον «τρέχουν» δικαστικές διαδικασίες τόσο προς όφελος όσο και εναντίον της και συνεπώς δεν θα είναι δύσκολο να ανακτηθεί το ποσό και ότι με τη λογική του Καθ' ου η αίτηση 1 οποιαδήποτε απόφαση υπέρ διαχειριστή κληρονομιάς δεν θα μπορούσε να εκτελεστεί.

Ο Καθ' ου η αίτηση 1 δεν ανέφερε, πέραν από τα όσα καταγράφουμε ανωτέρω, οποιοδήποτε λόγο για τον οποίο θεωρεί ότι η Αιτήτρια ενδέχεται να

²Στην εν λόγω υπόθεση λέχθηκαν τα ακόλουθα στη σελ.652: «It is well settled that special circumstances should exist justifying the stay of execution of a judgment and that such circumstances do not appear to include contentions that the judgment in respect of which an appeal has been made is against the weight of evidence or that there was no evidence to support it or that there has occurred a misdirection in law (see *Monk v. Bartram*, [1891] 1 Q.B.D. 346). It was, furthermore, stressed in *Chester v. Powell*, 1 T.L.R. 390, that stay of execution pending appeal will not be granted unless it can be shown that irreparable mischief may be done by refusing it.».

μην του επιστρέψει το ποσό που θα λάβει και δεν ισχυρίστηκε ότι δεν θα υπάρχει η οικονομική ευχέρεια για να επιστραφούν τα χρήματα. Το μόνο που ανέφερε είναι το γεγονός ότι η Αιτήτρια είναι διαχειρίστρια της περιουσίας του αποβιώσαντα συζύγου της ο οποίος είναι ο αρχικός Αιτητής και ότι πιθανόν να διανέμει τα χρήματα στους κληρονόμους. Το γεγονός ύπαρξης διαχείρισης από μόνο του δεν δικαιολογεί έκδοση διατάγματος αναστολής εκτέλεσης της απόφασης.

Ο Καθ' ου η αίτηση 1 παρέπεμψε το Δικαστήριο στην υπόθεση **Χ'Ιωάννου v. Gordian Holdings Ltd** Πολ. Εφ. 273/19, ημερ. 8/9/20 και ισχυρίστηκε ότι το βάρος για απόδειξη της οικονομικής ευχέρειας της Αιτήτριας να επιστρέψει τα χρήματα που θα λάβει μετατίθεται στην ίδια. Στην εν λόγω υπόθεση όμως πέραν από αυτό τονίστηκε και η σημασία πρότασης για κατάθεση του ποσού στο Δικαστήριο, κάτι που όπως επισήμανε το Ανώτατο Δικαστήριο καταδεικνύει απουσία αλλότριων κινήτρων. Στην προκειμένη περίπτωση ο Καθ' ου η αίτηση 1 δεν πρότεινε την κατάθεση του ποσού στο Δικαστήριο και συνεπώς δεν εξαφάνισε την προοπτική ύπαρξης αλλότριων συμφερόντων, ως επισημάνθηκε στην υπόθεση **Χ'Ιωάννου v. Gordian Holdings Ltd** (ανωτέρω). (Βλ. επίσης υπόθεση **Κόσμος Ασφαλιστική Εταιρεία Δημόσια Λτδ v. Τυρίμος κ.α**, Πολ. Εφ. 87/19, ημερ. 9/6/21, όπου αναφέρθηκε ότι *«Κάτι που εν προκειμένω συμβαίνει, αφού όπως εξηγήσαμε, δεν επιχειρήθηκε καν ενόρκως να γίνει άλλη εισήγηση, οπότε δεν ισχύουν αυτά που λέχθηκαν στη Πολ.εφ.273/19 Χ'Ιωάννου v. Gordian Holdings Ltd, 8.9.2020.»*)

Συγκεκριμένα, στην υπόθεση **Χ'Ιωάννου v. Gordian Holdings Ltd** (ανωτέρω) αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

«Αποδεχόμαστε την θέση του Εφεσείοντα πως, ενώ το νομικό αποδεικτικό βάρος ήταν και παραμένει στους ώμους του, το μαρτυρικό βάρος απόδειξης θα μπορούσε να μετακινηθεί και έχει στην προκειμένη

περίπτωση μετακινηθεί στους ώμους της Εφεσίβλητης να καταδείξει την ικανότητα της να επιστρέψει το ποσό της απόφασης στον Εφεσείοντα σε περίπτωση επιτυχίας της έφεσης, παρουσιάζοντας τα στοιχεία που η ίδια γνωρίζει και κατέχει και στα οποία δεν έχει διαφανεί ότι ο Εφεσείοντας θα μπορούσε να έχει πρόσβαση (Halsbury's Laws of England, 5^η έκδ., παρ.704). Όπως αναφέρεται στη *National Industrial Credit Bank Ltd v. Aquinas Francis Wasike and Others, Civil Application No.238/2005* του Εφετείου της Ναϊρόμπι της Κένυας, στη οποία μας παρέπεμψαν οι δικηγόροι του Εφεσείοντα, αφότου ο εξ αποφάσεως οφειλέτης προβάλλει ένα λογικό φόβο ότι ο εξ αποφάσεως πιστωτής δεν θα μπορέσει να πληρώσει πίσω το ποσό της απόφασης, το μαρτυρικό βάρος απόδειξης πρέπει τότε να μεταφέρεται στον τελευταίο να καταδείξει τι πόρους έχει, εφόσον το ζήτημα βρίσκεται στη δική του αποκλειστική γνώση.

Και εδώ αποκτά σημασία η πρόταση του Εφεσείοντα για κατάθεση του ποσού στο Δικαστήριο, που καταδεικνύει πως δεν έχει αλλότρια κίνητρα, όπως του αποδίδει η Εφεσίβλητη και ότι ο φόβος του σε σχέση με τη φερεγγυότητα της Εφεσίβλητης είναι γνήσιος.».

Πέραν από τα πιο πάνω, σημειώνουμε ότι η αίτηση στο Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών καταχωρήθηκε την 30/12/09, δηλαδή εδώ και περίπου 11 ½ χρόνια. Στην πρόσφατη υπόθεση Κόσμος Ασφαλιστική Εταιρεία Δημόσια Λτδ v. Τυρίμος κ.α (ανωτέρω), αναφέρθηκε ότι: «Υπάρχουν τω όντι ειδικές περιστάσεις που λειτουργούν υπέρ του καθ' ου η αίτηση κατ'εφαρμογήν της αρχής, ότι ένας διάδικος πρέπει να καρπούται αμέσως το όφελος από τη δικαστική απόφαση υπέρ του. Αυτές οι περιστάσεις είναι φυσικά ο διαρρέυσας χρόνος εάν συνυπολογισθεί το σύνολο της δικαστικής διαδικασίας και το γεγονός ότι η απόφαση εξεδόθη το 2019 και παραμένει ανικανοποίητη. Η αρχή αυτή ενέχει μια δική της δυναμική συναρτώμενη με την ισχύ του δικαίου. Από την άλλη δεν μπορεί να αγνοηθεί ο παράγοντας της ανάγκης η έφεση να μην παραμείνει χωρίς αντικείμενο, εάν ο εφεσίβλητος, σε περίπτωση τελικής αποτυχίας του, εμφανώς δεν έχει τα μέσα επιστροφής ενός τέτοιου μεγάλου ποσού απόφασης. Κάτι που εν προκειμένω συμβαίνει, αφού όπως εξηγήσαμε, δεν επιχειρήθηκε καν ενόρκως να γίνει άλλη εισήγηση, οπότε δεν ισχύουν αυτά που λέχθηκαν στη Πολ.εφ.273/19 Χ'Ιωάννου v. Gordian Holdings Ltd, 8.9.2020.»

Ο Καθ' ου η αίτηση 1 απέτυχε να αποσείσει το βάρος που τον βαρβαίνει και να καταδείξει «εξαιρετικές περιστάσεις ώστε να ανακοπεί η φυσιολογική εξέλιξη

εκτέλεσης μιας απόφασης». (Βλ. υπόθεση Μάρκου κ.α. ν. Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Λτδ, Πολ. Εφ. Ε50/19 κ.α, ημερ. 21/12/20).

Για όλα τα πιο πάνω η αίτηση απορρίπτεται ομόφωνα.

Εν όψει της κατάληξής μας αυτής δεν θα προχωρήσουμε να εξετάσουμε τους υπόλοιπους λόγους ένστασης.

Επιδικάζονται έξοδα προς όφελος της Αιτήτριας και σε βάρος του Καθ' ου η αίτηση 1 όπως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

(Υπ.)

Χ. Παπαγεωργίου, Δικαστής.

(Υπ.)

Α. Λάμπρου, Μέλος.

(Υπ.)

Α. Παναγή, Μέλος.

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ

Subject: Industrial/

(Αναφορά: Αίτηση Αναστολής Εκτέλεσης Απόφασης Μέχρι Εκδίκασης Έφεσης)

